Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

28. ledna 2016*

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EU) č. 158/2013 — Platnost — Antidumpingové clo uložené na dovoz některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů pocházejících z Číny — Provedení rozsudku, kterým byla konstatována neplatnost předchozího nařízení — Opětovné zahájení původního řízení týkajícího se určení běžné hodnoty — Opětovné uložení antidumpingového cla na základě stejných údajů — Zohledňované období šetření“

Ve spojených věcech C-283/14 a C-284/14,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (finanční soud v Düsseldorfu, Německo) ze dne 4. června 2014, a rozhodnutím Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku, Německo) ze dne 1. dubna 2014, došlými Soudnímu dvoru dne 11. června, v řízeních

CM Eurologistik GmbH

proti

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

a

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda třetího senátu vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, J. Malenovský (zpravodaj), M. Safjan, A. Prechal a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: V. Tourrès, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. května 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za CM Eurologistik GmbH a Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) K. Landrym, Rechtsanwalt,

* Jednací jazyk: němčina.

— za Radu Evropské unie S. Boelaert, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s B. O'Connorem a S. Crosbym, solicitors, jakož i S. Gubelem, avocat,

— za Evropskou komisi T. Maxian Ruschem a R. Sauerem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 24. září 2015,

vydává tento

Rozsudek

1 Projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají platnosti prováděcího nařízení Rady (EU) č. 158/2013 ze dne 18. února 2013 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 49, s. 29).

2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci sporů jednak mezi společností CM Eurologistik GmbH (dále jen „CM Eurologistik") a Hauptzollamt Duisburg (hlavní celní úřad v Duisburgu, Německo), jednak společností Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (dále jen „GLS") a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (hlavní celní úřad města Hamburku, Německo) ve věci výběru antidumpingového cla z dovozu konzervovaných mandarinek pocházejících z Číny uskutečňovaného těmito společnostmi.

Právní rámec

3 Nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, dále jen „základní nařízení"), které vstoupilo v platnost dne 11. ledna 2010, bylo zrušeno a nahrazeno nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 2117/2005 ze dne 21. prosince 2005 (Úř. věst. L 340, s. 17, dále jen „nařízení č. 384/96"). Základní nařízení kodifikuje a přejímá ve znění obdobném znění nařízení č. 384/96 ustanovení posledně uvedeného nařízení.

4 Článek 1 základního nařízení, nadepsaný „Zásady", stanoví:

„1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.

2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Společenství nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.

[...]"

5 Článek 2 základního nařízení, nadepsaný „Zjištění dumpingu", stanoví:

„A. Běžná hodnota

1. Běžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplaceny nebo mají být zaplaceny nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku. [...]

7.

a) V případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo ceny, kterou je třeba zaplatit, za obdobné výrobky ve Společenství, která se v případě nutnosti náležitě opraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. [...] [...]“

6 Článek 5 základního nařízení, nadepsaný „Zahájení řízení“, v odstavci 9 stanoví:

„Pokud se po konzultacích potvrdí, že existuje dostatek důkazů pro zahájení řízení, zahájí Komise řízení ve lhůtě 45 dnů od obdržení podnětu a zveřejní příslušné oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Nepostačují-li důkazy pro zahájení řízení, uvědomí o tom Komise žadatele po konzultacích ve lhůtě 45 dnů od obdržení podnětu“.

7 Článek 6 základního nařízení, nadepsaný „Šetření“, stanoví:

„1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Společenství. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně. Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.

[...]

9. Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 se šetření ukončí pokud možno do jednoho roku. V každém případě musí být šetření ukončena do patnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 přijetím konečných opatření.“

8 Článek 11 základního nařízení, nadepsaný „Platnost, přezkum a vrácení cla“, stanoví:

„1. Antidumpingové clo zůstává v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, které jsou nezbytné k vyrovnání účinku dumpingu, jenž působí újmu.

2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let po uložení nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. [...]

[...]

3. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu [...].

Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu.

[...]“

9 Článek 23 základního nařízení, nazvaný „Zrušení“, stanoví:

„Nařízení (ES) č. 384/96 se zrušuje.

Zrušením nařízení (ES) č. 384/96 však není dotčena platnost řízení zahájených na jeho základě.

[...]“

Spory v původním řízení a předběžné otázky

Skutkové okolnosti vedoucí k přijetí nařízení č. 158/2013

10 Komise přijetím nařízení (ES) č. 1964/2003, kterým se ukládají prozatímní ochranná opatření proti dovozům upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) [*neoficiální předklad*] (Úř. věst. L 290, s. 3), zavedla prozatímní ochranná opatření proti dovozům konzervovaných mandarinek. Toto nařízení vstoupilo v platnost dne 9. listopadu 2003 a bylo použitelné do 10. dubna 2004.

11 Komise na základě nařízení Rady (ES) č. 3285/94 ze dne 22. prosince 1994 o společných pravidlech dovozu a o zrušení nařízení (ES) č. 518/94 (Úř. věst. L 349, s. 53; Zvl. vyd. 11/10, s. 17) a nařízení Rady (ES) č. 519/94 ze dne 7. března 1994 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí a o zrušení nařízení (EHS) č. 1765/82, (EHS) č. 1766/82 a (EHS) č. 3420/83 (Úř. věst. L 67, s. 89; Zvl. vyd. 11/10, s. 3), přijala dne 7. dubna 2004 nařízení č. 658/2004, kterým se ukládají konečná ochranná opatření proti dovozům upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (konkrétně mandarinek atd.) (Úř. věst. L 104, s. 67; Zvl. vyd. 11/51, s. 101), které bylo použitelné od 11. dubna 2004 až do 8. listopadu 2007.

12 Než tato ochranná opatření pozbyla platnosti, podala španělská Národní federace sdružení konzervárenského průmyslu ovoce a zeleniny žádost o prodloužení těchto opatření, kterou Komise zamítla.

13 Tato federace podala dne 6. září 2007 ke Komisi stížnost na dumping týkající se dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů pocházejících z Číny.

14 Komise, která měla za to, že tato stížnost obsahuje dostatečné důkazy, zveřejnila dne 20. října 2007 oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. C 246, s. 15).

15 V tomto oznámení bylo uvedeno, že dotčenými výrobky jsou upravované nebo konzervované mandarinky (včetně druhů tangerin a satsuma), klementinky, wilkingy a jiné podobné hybridy citrusů, bez přídavku alkoholu, též s přídavkem cukru nebo jiných sladidel, definované pod číslem 2008 kombinované nomenklatury, která je přílohou nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve znění nařízení č. 1546/2006 (Úř. věst. L 301, s. 1, dále jen „KN“), pocházející z Číny, obvykle vykazovaných pod podpoložkou kódů KN 2008 30 55, 2008 30 75 a ex 2008 30 90. Toto oznámení nicméně uvádí, že tyto podpoložky KN jsou uvedeny pouze pro informaci. Pokud jde o určení běžné hodnoty těchto citrusových plodů, Komise ve svém oznámení uvádí, že z důvodu neexistující výroby dotčeného výrobku mimo Společenství a Čínu, s výjimkou vyvážejících výrobců, kteří předloží dostatečné důkazy o tom, že působí v podmínkách tržního hospodářství, stěžovatel podle

čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení prokázal běžnou hodnotu pro Čínu na „jakémkoliv jiném přiměřeném základě“, a sice „náležitě upravených“ cenách skutečně zaplacených, nebo které je třeba zaplatit za obdobné výrobky ve Společenství.

16 Komise dne 4. července 2008 přijala nařízení (ES) č. 642/2008 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 178, s. 19). Z bodu 12 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že se šetření dumpingu a újmy týkalo období od 1. října 2006 do 30. září 2007, kdežto přezkum pro účely stanovení újmy se týkal období od 1. října 2002 do konce období šetření. Pokud jde o stanovení běžné hodnoty dotčeného výrobku, body 38 až 45 odůvodnění tohoto nařízení uvádějí, že z důvodů absence spolupráce producentů ze třetích zemí byla běžná hodnota pro všechny vyvážející výrobce ve vzorku stanovena na jakémkoli jiném přiměřeném základě, tedy na základě cen skutečně zaplacených nebo které je třeba zaplatit za obdobný výrobek ve Společenství

17 Dne 18. prosince 2008 Rada Evropské unie přijala nařízení (ES) č. 1355/2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 350, s. 35), které vstoupilo v platnost dne 31. prosince 2008. Podle bodu 17 odůvodnění tohoto nařízení nebyl předložen žádný argument, který by mohl zpochybnit metodu použitou pro stanovení běžné hodnoty. Komise zejména uvádí, že vhodným řešením nemohlo být použití údajů o cenách od jiné dovážející země nebo zveřejněných informací, a to vzhledem k absenci spolupráce „srovnatelné země“, takže takovéto informace nebylo možné ověřit v souladu s požadavky ustanovení čl. 6 odst. 8 základního nařízení. Bod 18 odůvodnění nařízení č. 1355/2008 rovněž uvádí, že se potvrzují body 38 až 45 odůvodnění nařízení č. 642/2008.

18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu Evropské unie dne 23. března 2009 dva podniky dotčené dumpingovým clem zavedeným nařízením č. 1355/2008 podaly žalobu směřující ke zrušení tohoto nařízení.

19 Rozsudkem ze dne 17. listopadu 2011, Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada (T-122/09, EU:T:2011:46) Tribunál této žalobě vyhověl s tím, že nařízení č. 1355/2008 bylo stiženo vadami spočívajícími v porušení práva na obhajobu a nedostatku odůvodnění. V důsledku toho nařízení zrušil v rozsahu, v němž se vztahuje na obě společnosti žalující v uvedené věci.

20 Souběžně v rámci sporu mezi společností GLS a hlavním celním úřadem města Hamburku ve věci výběru antidumpingového cla tímto daňovým orgánem, položil Finanzgericht Hamburk (finanční soud v Hamburku) dne 11. května 2010 Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku týkající se platnosti uvedeného nařízení.

21 Soudní dvůr rozsudkem GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) určil neplatnost nařízení č. 1355/2008.

22 Soudní dvůr v rozsudku GLS uvedl, že podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení v případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství, musí Komise, které přísluší, aby vedla šetření a přijala nařízení, kterým se stanoví prozatímní antidumpingové clo, a Rada, které přísluší přijetí nařízení, kterými se ukládá konečné antidumpingové clo, zkoumat, zda je možné určit běžnou hodnotu dotčeného výrobku na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím. Pouze tehdy, jeví-li se takové určení nemožným, může být běžná hodnota určena s použitím jiného přiměřeného základu. Komise tak měla v šetření, které vedlo k přijetí nařízení č. 1355/2008, s veškerou řádnou péčí zkoumat informace, které měla k dispozici, aby mezi zeměmi s tržním hospodářstvím vyhledala „srovnatelnou zemi“. Soudní dvůr přitom konstatoval, že ze statistik Eurostatu (statistický úřad Evropské unie) vyplývá, že během let 2002/2003 až 2006/2007 existovaly nikoli nezanedbatelné dovozy výrobků náležejících do podpoložek KN 2008 30 55, 2008 30 75 a ex 2008 30 90 do Evropské unie, které pocházely ze třetích zemí s tržním hospodářstvím, zejména z Izraele, Svazijska, Thajska a Turecka. Tyto statistiky totiž uváděly následující údaje, pokud jde o dovozy uvedených výrobků (v tunách):

Objem dovozu	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (OŠ)
Čína	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Izrael	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Svazijsko	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Turecko	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Thajsko	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 Za těchto podmínek měla Komise zkoumat i bez návrhu, zda některá z těchto zemí s tržním hospodářstvím mohla představovat „srovnatelnou zemi“ ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení. Soudní dvůr měl v důsledku toho za to, že Rada a Komise nesplnily požadavky vyplývající z tohoto ustanovení, jelikož určily běžnou hodnotu dotčeného výrobku na základě ceny skutečně zaplacené nebo ceny, kterou je za obdobný výrobek třeba zaplatit v Unii, aniž prokázaly, že postupovaly s řádnou péčí vyžadovanou za účelem určení této hodnoty na základě ceny, za niž se tentýž výrobek prodává ve třetí zemi s tržním hospodářstvím.

24 Soudní dvůr v této souvislosti v bodě 35 rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) v odpovědi na argument zpochybňující relevantnost statistik Eurostatu uvedl, že statistiky, jejichž předložení bylo požadováno, se vztahovaly k dotyčnému výrobku a že srovnání mezi statistikami uvedenými v nařízení č. 642/2008, které se týkají dovozů dotyčného výrobku z Číny a statistiky předložené Soudnímu dvoru, ukazuje, že se tyto posledně uvedené statistiky týkaly výlučně dovozu dotčeného výrobku.

25 Komise dne 19. června 2012 zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o antidumpingových opatřeních týkajících se dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky a o částečném opětovném zahájení antidumpingového šetření týkajícího se dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. C 175, s. 19), ve kterém uvedla, že rozhodla o opětovném zahájení antidumpingového šetření a že „opětovné zahájení šetření je v jeho rozsahu omezeno na provedení zjištění [Soudního dvora] [uvedená v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)]“. Toto oznámení rovněž informovalo celní orgány, že s ohledem na uvedený rozsudek dovozy dotyčného výrobku do Unie již nepodléhají antidumpingovému clu a clo vybrané z dotčeného výrobku podle nařízení č. 1355/2008 musí být vráceno či prominuto.

26 Dne 18. února 2013 přijala Rada nařízení (EHS) č. 158/2013. Uvedené nařízení vstoupilo v platnost dne 23. února 2013 a pozbylo ji dne 31. prosince 2013.

27 Body 32, 33, 43, 47, 48, 54 a 86 odůvodnění nařízení č. 158/2013 znějí:

„(32) […] [V] rozsudku [GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), pokud jde o určení] srovnatelné země, považoval Soud[ní dvůr] v této souvislosti statistické údaje, které mu Komise sdělila dne 27. července 2011, za údaje vztahující se výhradně k dotčenému výrobku. Komise však zkoumala plný rozsah každého kódu KN obsaženého v uvedených statistikách a je třeba poznamenat, že tyto statistiky se nevztahují pouze na výrobek, který je předmětem opatření, neboť zahrnovaly úplné kódy KN 2008 30 55, 2008 30 75 a 2008 30 90. Statistické údaje týkající se pouze dotčeného výrobku nebo obdobných výrobků kódů KN 2008 30 55 a 2008 30 75 dovezený během období šetření ze […] zemí [uvedených ve statistikách Eurostatu dostupných v průběhu šetření] jsou následující:

Země	Objem dovozu (t)
Čína	49 791,30
Thajsko	666,10
Turecko	151,20
Izrael	4,80
Svazijsko	0

(33) Pod kódem KN 2008 30 90 byly ve statistikách zahrnuty i jiné výrobky než dotčený výrobek. Z odkazu na tento kód KN tak není možné dovodit žádný závěr týkající se dovozů obdobného výrobku. V důsledku toho nelze ze statistik dovodit, že byl obdobný výrobek během období šetření dovážen ve významném množství z Izraele nebo Svazijska.

[...]

(43) […] [J]e třeba zdůraznit, že Komise se rozhodla původní šetření opětovně zahájit v omezeném rozsahu, s omezením na případné určení srovnatelné země. V protikladu k postupu, který zvolila v případě, jenž vedl k rozsudku Industrie des poudres sphériques v. Rada [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)], nestanovila Komise nové období šetření. To vycházelo z úvahy, že vzhledem k tomu, že byla v platnosti antidumpingová cla, by údaje shromážděné během nového období šetření byly ovlivněny existencí těchto antidumpingových cel, zejména pokud jde o stanovení újmy. Komise se domnívá, že argumenty stran o tom, že momentálně k dumpingu údajně nedochází, je vhodnější projednat při prozatímním přezkumu podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení. Zatímco při původním šetření se analýza o existenci újmy provádí *ex post* za období šetření, při analýze újmy během prozatímního přezkumu se postupuje výhledově, neboť újma zjištěná během období šetření v rámci daného přezkumu bude pravděpodobně ovlivněna tím, že je uloženo antidumpingové clo.

[...]

(47) V rozsudku [GLS, C-338/10, EU:C:2012:158] Soud[ní dvůr] konkrétně uvedl čtyři země, z nichž mělo podle údajů Eurostatu docházet k podstatnému dovozu do Unie v rámci kódů KN 2008 30 55, 2008 30 75 a ex 2008 30 90. Těmito zeměmi jsou Izrael, Svazijsko, Thajsko a Turecko. Komise za tímto účelem kontaktovala orgány těchto zemí prostřednictvím jejich misí při Evropské unii. Všechny byly kontaktovány před částečným opětovným zahájením šetření a znovu při samotném zahájení. Dotčené mise při EU i delegace Evropské unie v těchto čtyřech zemích byly požádány, aby určily případné domácí výrobce obdobného výrobku a případně pomohly při zajištění jejich spolupráce.

(48) Ačkoli mise Svazijska a Thajska při Evropské unii byly kontaktovány dvakrát, Komisi se od nich odpovědi nedostalo. Odpověď poskytly mise Izraele a Turecka. Turecká mise poskytla adresy šesti údajných výrobců a izraelská mise útvary Komise informovala, že během období šetření se obdobný výrobek v Izraeli nevyráběl (a nevyrábí se ani v současnosti).

[...]

(54) S přihlédnutím k připomínkám podaným stranami, jejich analýze a navzdory tomu, že se přes značné úsilí útvarů Komise nepodařilo zajistit dostatečnou míru spolupráce ze strany potenciálních výrobců ve třetích zemích, byl učiněn závěr, že nebylo možné určit běžnou hodnotu na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím, jak předepisuje čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

[...]

(86) Pokud jde o tvrzení, že analýza újmy by měla vycházet z novějších údajů […], je třeba poznamenat, že jakékoli další novější údaje budou ovlivněny existencí antidumpingového cla. Vhodným nástrojem k analýze novějších údajů je proto prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení, a nikoli nové šetření […].“

Skutkový základ věci C-283/11

28 Společnost CM Eurologistik poskytuje skladové a distribuční služby. Dne 20. března 2013 společnost CM Eurologistik umístila do řádně schváleného celního skladu 48 000 kartónů po 24 kusech konzerv mandarinek bez přídavku alkoholu a s přídavkem cukru (13,95 %), každá o hmotnosti 312 gramů (g), zařazených do podpoložky 2008 30 75 90 TARIC (Integrovaný celní tarif Evropských společenství), pocházejících z Číny. Stejné množství zboží umístila do tohoto skladu dne 25. března 2013.

29 V dubnu 2013 společnost Eurologistik třikrát vyskladnila výše uvedené konzervy v objemu odpovídajícím přibližně 19 296 kilogramům (kg) mandarinek z celního skladu a následně je přihlásila prostřednictvím celního prohlášení k propuštění do volného oběhu.

30 Celním výměrem ze dne 7. května 2013 hlavní celní úřad v Duisburgu stanovil výši antidumpingového cla splatného společností CM Eurologistik na 9 657,99 eura.

31 Společnost CM Eurologistik podala proti tomuto výměru odvolání z důvodu neplatnosti nařízení č. 158/2013.

32 Rozhodnutím ze dne 9. září 2013 tento úřad, který měl za to, že je vázán nařízením č. 158/2013 a že se nedopustil žádného pochybení při použití tohoto nařízení, uvedené odvolání zamítl.

33 Společnost CM Eurologistik podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Finanzgericht Düsseldorf (finanční soud v Düsseldorfu), přičemž se dovolávala téhož důvodu, který uvedla v odvolání.

34 Finanzgericht Düsseldorf (finanční soud v Düsseldorfu) se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je [nařízení č. 158/2013] platné?“

Skutkový základ věci C-284/14

35 Společnost GLS do Evropské unie dováží konzervované mandarinky pocházející z Číny.

36 Hlavní celní úřad města Hamburku celním výměrem ze dne 3. dubna 2013 uložil společnosti GLS dovozní clo, z toho antidumpingové clo ve výši 62 983,52 eura, na základě nařízení č. 158/2013.

37 Společnost GLS podala dne 30. dubna 2013 k tomuto úřadu odvolání proti tomuto výměru z důvodu neplatnosti nařízení č. 158/2013.

38 Rozhodnutím ze dne 24. května 2013 uvedený úřad toto odvolání zamítl jako neopodstatněné. V této souvislost uvedl, že není příslušný ke zkoumání platnosti nařízení přijatých evropskými orgány.

39 Dne 26. června 2013 společnost GLS podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku).

40 Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku) se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je nařízení č. 158/2013 platné, přestože nebylo provedeno samostatné antidumpingové šetření v době před jeho vydáním, nýbrž se pouze pokračovalo v antidumpingovém šetření, které již dříve proběhlo ohledně období od 1. října 2006 do 30. září 2007, přičemž toto šetření bylo podle závěrů Soudního dvora obsažených v jeho rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) provedeno v rozporu s požadavky nařízení č. 384/96, což mělo za následek, že Soudní dvůr v uvedeném rozsudku [prohlásil] nařízení č. 1355/2008 [...] vydané na základě tohoto šetření [za neplatné]?“

41 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 16. října 2014 byly věci C-283/14 a C-284/14 spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

K předběžným otázkám

Úvodní poznámky

42 Z odůvodnění žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že pochybnosti vyjádřené předkládajícími soudy ohledně platnosti nařízení č. 158/2013 se zčásti překrývají. Pokud jde o povahu těchto pochybností, je třeba konstatovat, že podstatou otázek předkládajících soudů, které je třeba zčásti zkoumat společně, je, zda je nařízení č. 158/2013 neplatné z následujících důvodů:

— v nařízení č. 384/96 nebo v základním nařízení, které je nahradilo, neexistují ustanovení, která by výslovně stanovila možnost opětovně zahájit řízení poté, co bylo antidumpingové nařízení prohlášeno za neplatné;

— porušení čl. 6 odst. 9 základního nařízení;

— porušení čl. 6 odst. 1 základního nařízení;

— protiprávnost důvodu uvedeného v nařízení č. 158/2013 pro odůvodnění rozhodnutí Rady a Komise ponechat původní referenční období a

— porušení článku 266 SFEU.

43 Žalobkyně v původním řízení se ve svých vyjádřeních dovolávají dalších dvou důvodů neplatnosti nařízení č. 158/2013, které v zásadě vycházejí z porušení časové působnosti základního nařízení, jakož i porušení čl. 2 odst. 7 písm. a) tohoto nařízení.

44 Z ustálené judikatury nicméně vyplývá, že se řízení upravené v článku 267 SFEU zakládá na jasném oddělení funkcí vnitrostátních soudů od funkcí Soudní dvora, takže je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (rozsudek Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 26).

45 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že článek 267 SFEU nepředstavuje procesní prostředek, který mají k dispozici účastníci řízení ve sporu probíhajícím před vnitrostátním soudem, takže Soudní dvůr v zásadě nemůže přezkoumat platnost unijního aktu z pouhého důvodu, že tato otázka byla před ním uplatněna jedním z těchto účastníků řízení v jeho písemných vyjádřeních (v tomto smyslu viz rozsudek Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 27).

46 Za těchto podmínek není namístě rozšířit přezkum platnosti nařízení č. 158/2013 s ohledem na možné důvody neplatnosti neuvedené předkládajícími soudy.

K neexistenci ustanovení, která by výslovně stanovila možnost opětovně zahájit šetření po prohlášení antidumpingového nařízení za neplatné, v nařízení č. 384/96 nebo v základním nařízení, které je nahradilo

47 Podstatou otázky předkládajícího soudu ve věci C-284/14 je, zda je nařízení č. 158/2013 neplatné z důvodu rozhodnutí Rady a Komise opětovně zahájit řízení, ačkoliv ani nařízení č. 384/96, ani základní nařízení, které je nahradilo, takovou možnost nestanoví.

48 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud Soudní dvůr v rámci řízení zahájeného na základě článku 267 SFEU konstatuje neplatnost unijního aktu, je právním následkem jeho rozhodnutí povinnost uložená příslušným unijním orgánům, aby přijaly nezbytná opatření k nápravě zjištěné protiprávnosti, neboť povinnost stanovená v článku 266 SFEU pro případ rozsudku prohlašujícího neplatnost unijního aktu se v podobném případě použije obdobně (v tomto smyslu viz rozsudek Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 124 a citovaná judikatura).

49 Aby vyhověly této povinnosti, jsou dotyčné orgány povinny respektovat nejen výrok rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o zrušení nebo neplatnosti, ale i odůvodnění, které k výroku vedlo a které tvoří jeho nezbytnou oporu v tom smyslu, že je nutné za účelem určení přesného smyslu toho, co bylo ve výroku rozhodnuto. Právě toto odůvodnění identifikuje ustanovení považované za protiprávní a uvádí důvody protiprávnosti konstatované ve výroku, které musí dotyčný orgán vzít v úvahu, nahrazuje-li zrušený nebo neplatný akt (v tomto smyslu viz rozsudky Asteris a další v. Komise, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 27, Španělsko v. Komise, C-415/96, EU:C:1998:533, bod 31, jakož i Itálie v. Komise, C-417/06 P, EU:C:2007:733, bod 50).

50 Je však třeba připomenout, že článek 266 SFEU orgánům, které zrušené akty vydaly, pouze ukládá, aby přijaly opatření k vyhovění zrušujícímu rozsudku (rozsudek Komise v. AssiDomän Kraft Products a další, C-310/97 P, EU:C:1999:407, bod 50), a dále že zrušení unijního aktu se nutně nedotýká jeho přípravných aktů (rozsudek Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 73).

51 Proto s výjimkou případů, kdy bylo konstatovanou protiprávností postiženo celé řízení, mohou uvedené orgány za účelem přijetí aktu, jehož účelem je nahrazení předchozího zrušeného nebo neplatného aktu opětovně zahájit řízení ve fázi, kdy k této protiprávnosti došlo (v tomto smyslu viz rozsudek Itálie v. Komise, C-417/06 P, EU:C:2007:733, bod 52 a citovaná judikatura).

52 S ohledem na výše uvedené není nutné k tomu, aby bylo možné opětovně zahájit řízení, byla tato možnost pro orgány-původce zrušeného nebo neplatného aktu výslovně stanovena příslušnou právní úpravou. Soudní dvůr již ostatně měl příležitost konstatovat, aniž odkazoval na konkrétní právní základ, že orgány takovou možnost mají v návaznosti na vydání rozsudku, kterým se zrušuje nařízení, jímž bylo zavedeno antidumpingové clo (v tomto smyslu viz rozsudek Industrie des poudres sphériques v. Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, body 82 a 94).

53 Ve věcech v původním řízení se protiprávnost konstatovaná Soudním dvorem v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) týkala toho, že Komise z vlastní iniciativy nezkoumala, zda jedna ze zemí uvedených ve statistikách Eurostatu, jež byly dostupné při šetření, mohla představovat srovnatelnou zemi ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, a tudíž Rada ani Komise neprokázaly veškerou řádnou péči požadovanou pro stanovení běžné hodnoty dotčeného výrobku na základě cen totožného výrobku ve třetí zemi s tržním hospodářstvím.

54 Vzhledem k tomu, že taková protiprávnost neovlivňuje řízení jako celek, nýbrž pouze jeho část týkající se stanovení této hodnoty, Rada a Komise za účelem vyhovění rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) mohly rozhodnout o tom, že řízení bude opětovně zahájeno až ve fázi šetření týkajícího se stanovení uvedené běžné hodnoty, a to i tehdy, když taková možnost není výslovně stanovena ani nařízením č. 384/96, ani základním nařízením, které je nahradilo.

55 Z toho vyplývá, že skutečnost, že ani nařízení č. 384/96, ani základní nařízení, které je nahradilo, nestanoví možnost, že Rada a Komise mohou opětovně zahájit řízení poté, co bylo antidumpingové nařízení prohlášeno za neplatné, nemůže vést k neplatnosti nařízení č. 158/2013.

K údajnému porušení čl. 6 odst. 9 základního nařízení

56 Podstatou otázek předkládajících soudů je, zda je nařízení č. 158/2013 neplatné z důvodu, že šetření bylo ukončeno po více než patnácti měsících od jeho zahájení, přičemž tato skutečnost podle nich představuje porušení čl. 6 odst. 9 základního nařízení.

57 V tomto ohledu, jak bylo připomenuto v bodě 54 tohoto rozsudku, v případě protiprávnosti, ke které došlo – jako ve věcech v původním řízení – v průběhu šetření, musí mít dotyčné orgány možnost opětovně zahájit řízení ve fázi šetření, ve které k protiprávnosti došlo.

58 Z článku 6 odst. 9 nepochybně vyplývá, že pokud bylo antidumpingové řízení zahájeno, musí být šetření, které z toho vyplývá, v každém případě ukončeno ve lhůtě patnácti měsíců od jeho zahájení.

59 Nicméně je třeba konstatovat, že uvedený čl. 6 odst. 9, v rozsahu, v němž výslovně odkazuje na řízení zahájená podle čl. 5 odst. 9 základního nařízení, se týká pouze zahájených řízení, a nikoliv řízení, která byla opětovně zahájena v návaznosti na rozsudek, kterým bylo rozhodnuto o zrušení nebo neplatnosti.

60 Ostatně zatímco účelem lhůty v délce patnácti měsíců stanovené v tomto ustanovení je zajistit urychlení průběhu řízení stanovených v základním nařízení, výklad čl. 6 odst. 9 tohoto nařízení zvažovaný předkládajícími soudy by v praxi vedl k nepřiměřenému prodlužování řízení stanovených v uvedeném nařízení tím, že by orgány byly povinny, aby v návaznosti na takový rozsudek znovu zahajovaly řízení od samého počátku, čím by bylo opožďováno jejich ukončení.

61 Z výše uvedeného vyplývá, že vzhledem k tomu, že v případě dotčeného řízení došlo k opětovnému zahájení, nemůže se na ně vztahovat lhůta patnácti měsíců stanovená pro původní řízení, takže není namístě prohlásit nařízení č. 158/2013 za neplatné z důvodů uplatňovaných předkládajícími soudy.

K údajnému porušení čl. 6 odst. 1 základního nařízení

62 Podstatou otázky předkládajících soudů je, zda je nařízení č. 158/2013 neplatné z důvodu, že při prokazování existence dumpingu Rada a Komise rozhodly o tom, že nebude provedeno nové šetření na základě aktualizovaného referenčního období, přičemž podle předkládajících soudů tato skutečnost představuje porušení čl. 6 odst. 1 základního nařízení.

63 V této souvislosti je třeba připomenout, že uvedený čl. 6 odst. 1 stanoví, že referenční období použité pro šetření musí zpravidla odpovídat období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení.

64 Rada a Komise se však za účelem vyhovění rozsudku GLS (C-338/10, EU:2012:158) rozhodly opětovně zahájit řízení ve fázi šetření, které mělo za cíl prokázání existence dumpingu a zároveň zachovat původní referenční období.

65 Soudní dvůr již však měl příležitost ohledně čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 2423/88 ze dne 11. července 1988 o ochraně před dumpingovými nebo subvencovanými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. L 209, s. 1), jehož ustanovení byla obdobná a ustanoveními čl. 6 odst. 1 základního nařízení, rozhodnout, že pravidla stanovení referenčního období, která mají být zohledněna při antidumpingových řízení uvedená v tomto ustanovení, jsou indikativní, a nikoliv kogentní (rozsudek Industrie des poudres sphériques v. Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 88).

66 Jak uvádějí předkládající soudy, z bodu 92 rozsudku Industrie des poudres sphériques v. Rada (C-458/98 P, EU:C:2000:531) bezpochyby vyplývá, že je nezbytné provést šetření na základě co možná nejnovějších informací, aby bylo možné stanovit antidumpingová cla vhodná k ochraně určitého výrobního odvětví Společenství proti dumpingovým praktikám.

67 Z ustanovení čl. 11 odst. 2 základního nařízení nicméně vyplývá, že na základě údajů týkajících se téhož referenčního období mohou dotyčné orgány po dobu pěti let zachovat antidumpingové clo určené k ochraně průmyslu Společenství proti dumpingovým praktikám.

68 V projednávané věci je však nutné konstatovat, že i když se orgány pro přijetí nařízení č. 158/2013 opíraly o údaje týkající se referenčního období, které sloužilo k přijetí nařízení č. 1355/2008, omezuje se nařízení č. 158/2013 na znovuzavedení antidumpingového cla na období, po které mělo vyvolávat účinky nařízení č. 1355/2013 prohlášené rozsudkem GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) za neplatné.

69 Za těchto podmínek s ohledem na zvláštní kontext projednávaných věcí, ve kterých byly orgány povinny vyvodit důsledky z rozsudku konstatujícího neplatnost tím, že zhojí vadu, jíž byla stižena pouze část zahájeného řízení, představovaly údaje shromážděné při šetření ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 66 tohoto rozsudku, údaje nadále dostatečně aktuální k tomu, aby orgán odůvodnil zavedení antidumpingového cla až do skončení platnosti nařízení č. 158/2013.

70 Z toho vyplývá, že Rada a Komise byly v návaznosti na opětovné zahájení řízení oprávněny nepoužít aktualizované referenční období za účelem stanovení běžné hodnoty dotčeného výrobku, aniž porušily čl. 6 odst. 1 základního nařízení. V důsledku toho nařízení č. 158/2013 nemůže být prohlášeno za neplatné z důvodu neprovedení nového šetření.

K údajné protiprávnosti důvodu uvedeného v nařízení č. 158/2013 pro odůvodnění rozhodnutí Rady a Komise zachovat původní referenční období

71 Podstatou otázky předkládajícího soudu ve věci C-283/14 je, zda je nařízení č. 158/2013 neplatné v rozsahu, v němž v bodech 43 a 86 odůvodnění rozhodnutí Rady a Komise zachovat původní referenční období uvádí podle tohoto soudu protiprávní důvod, a sice že každé šetření týkající se pozdějšího období by bylo nutně ovlivněno antidumpingovým clem zavedeným nařízením č. 642/2008 a poté nařízením č. 1355/2008, a že v důsledku toho byl nejvhodnějším nástrojem pro analýzu novějších údajů prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení.

72 Předkládající soud uvádí, že v průběhu původního šetření zahrnujícího období od 1. října 2006 do 30. září 2007 byla ochranná opatření uplatněna rovněž podle nařízení č. 1964/2003 a č. 658/2004. To přitom těmto orgánům nezabránilo v tom, aby uvedené období použily rovněž jako referenční období. Dále uvádí, že pokud čl. 11 odst. 3 základního nařízení připouští, aby byl prozatímní přezkum byl proveden tak, že se jako referenční období zohlední období, ve kterém existovalo antidumpingové clo, mělo by tomu být stejně v případech opětovného zahájení antidumpingového řízení.

73 V bodech 54 a 70 tohoto rozsudku však bylo konstatováno, že se za účelem vyhovění rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) Rada a Komise mohly platně rozhodnout, že opětovně zahájí řízení až ve fázi šetření související se stanovením běžné hodnoty dotyčného výrobku a že nepoužijí aktualizované referenční období. Za těchto podmínek skutečnost – bude-li považována za prokázanou – že se nařízení č. 158/2013 se v bodech 43 a 86 odůvodnění opírá o protiprávní důvod pro odůvodnění rozhodnutí Rady a Komise zachovat původní referenční období, nemůže toto konstatování zpochybnit. Nařízení č. 158/2013 tudíž nemůže být prohlášeno za neplatné z výše uvedeného důvodu.

K údajnému porušení článku 266 SFEU

74 Předkládající soudy se táží, zda je nařízení č. 158/2013 neplatné z důvodu, že bylo přijato v rozporu s článkem 266 SFEU, neboť Rada a Komise v bodech 32 a 33 tohoto nařízení uvedly v rozporu s konstatováním Soudního dvora v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), že podpoložka KN 2008 30 90 zahrnovala i jiné výrobky než dotčený výrobek, a proto zohlednily jiné objemy dovozů dotčeného výrobku, než jsou objemy, které jsou uvedeny v tomto rozsudku.

75 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 266 SFEU, za předpokladu, že akt byl zrušen nebo je neplatný, orgány, které tento akt vydaly, jsou toliko povinny přijmout opatření vyplývající z tohoto rozsudku.

76 V důsledku toho orgány mají široký prostor pro uvážení, aby rozhodly o prostředcích, které je třeba použít k vyvození důsledků z rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o zrušení nebo neplatnosti, přičemž, jak bylo uvedeno v bodě 49 tohoto rozsudku, tyto prostředky musí být slučitelné s výrokem dotčeného rozsudku a s odůvodněním, kterým je nezbytně podepřen.

77 V projednávané věci Rada a Komise za účelem vyhovění rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) nepochybně podrobně analyzovaly určité statistické údaje Eurostatu týkající se objemu dovozů uvedených v tomto rozsudku. Tyto orgány však v závěru této analýzy konstatovaly, že některé objemy dovozů se lišily od objemu dovozů uvedených Soudním dvorem, jelikož dospěly k jinému posouzení povahy výrobků spadajících do podpoložky KN 2008 30 90.

78 Za účelem konstatování neplatnosti nařízení č. 1355/2008 však Soudní dvůr v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) nepovažoval za nezbytné provést podrobnou analýzu obsahu uvedených údajů. Soudní dvůr konstatoval, že tyto údaje poskytují indicie nasvědčující tomu, že dotčený výrobek byl vyráběn v množstvích, která nebyla nevýznamná, v takových zemích s tržním hospodářstvím, jako jsou Izrael, Svazijsko, Thajsko a Turecko, a že z toho bylo možné dovodit, že Komise opominula

zkoumat i bez návrhu, zda některá z těchto zemí uvedených ve statistikách Eurostatu, které byly v době šetření dostupné, mohla představovat srovnatelnou zemi ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

79 Konstatování Soudního dvora týkající se výrobků, které ve statistikách Eurostatu náležejí do podpoložky KN 2008 30 90 nebo objemu dovozů dotčeného výrobku uvedené v týchž statistikách, jsou pro orgány v závazná v tom, že znamenají, jak uvedl Soudní dvůr v bodě 34 rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), že Komise měla zkoumat i bez návrhu, zda některá z uvedených zemí, může být srovnatelnou zemí ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

80 Nehledě na interpretaci těchto statistik uvedenou v bodech 31 až 33 odůvodnění nařízení č. 158/2013, vyplývá zejména z bodů 47 až 48 odůvodnění tohoto nařízení, že orgány zohlednily konstatování Soudního dvora v této věci tím, že provedly ověření pro každou ze zemí uvedených ve zmíněných statistikách, které analyzoval Soudní dvůr v rozsudku GLS

81 Za těchto podmínek Rada a Komise tím, že měly na rozdíl od Soudního dvora v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) za to, že podpoložka KN 2008 30 90 zahrnovala i jiné výrobky než dotyčný výrobek, a proto zohlednily jiné objemy dovozu než objemy, které jsou uvedeny v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), neporušily článek 266 SFEU.

82 Z toho vyplývá, že není namístě prohlásit nařízení č. 158/2013 za neplatné z důvodu, že porušuje článek 266 SFEU.

83 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba konstatovat, že přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost nařízení č. 158/2013.

K nákladům řízení

84 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Přezkum položených otázek neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost prováděcího nařízení Rady (EU) č. 158/2013 ze dne 18. února 2013 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky.

Podpisy.